

ת"פ 3256/09/21 - מדינת ישראל נגד ראזי סואעד

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 3256-09-21 מדינת ישראל נ' סואעד(עציר)
תיק חיצוני: 598400/2021

בפני כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן
מאשימה מדינת ישראל
ע"י שלוחת התביעות גליל

נגד
נאשם ראזי סואעד
ע"י ב"כ עו"ד תומר נווה ועו"ד אנס דראוי

גזר הדין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירת **רכישת/ החזקת נשק שלא כדין**- עבירה לפי סעיף 14(א) לחוק העונשין, תשל"ז- 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

2. על פי עובדות כתב האישום, בהן הודה הנאשם, ביום 26.8.21 במהלך חיפוש בביתו של הנאשם, נמצא כי הנאשם מחזיק בחדרו רימון הלם/ סינור.

במכשיר הסלולרי בו החזיק הנאשם נמצאו תמונות רבות בהן מצולם הנאשם, מחזיק חפץ הנחזה להיות כלי נשק מסוג קלאצ'ניקוב.

3. בשל גילו הנאשם, כבן נערך בעניינו תסקיר שירות המבחן. על פי תסקירו מיום 7.2.22 התרשם שירות המבחן מנטיילת אחריות חלקית של הנאשם לצד הבעת חרטה והבעת רצונו של הנאשם לשנות אורח חייו ודפוסי התנהגותו. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם בעל מערך תמיכה בסביבתו ויכולת תפקוד תקינה במסגרות. לדברי הנאשם צוין, כי כיום, בהיותו עצור, משולב בטיפול ומבטא מוטיבציה להמשיך להשתלב בטיפול מעמיק. שירות המבחן העריך, כי ההליכים הנוכחיים מהווים עבור הנאשם גורם הרתעה משמעותי ומצא, כי קיימת חשיבות לשילובו של הנאשם בטיפול אשר עשוי לצמצם את הסיכון לחזרה על העבירות אך זאת במסגרת שב"ס.

4. הצדדים טענו לעונש בפניי.

הערכים המוגנים

5. מעשי הנאשם פוגעים בערכים המוגנים של חובת ההגנה על שלומו ובטחונו של הציבור. כמו גם חובת

ההגנה על החיים כחלק בלתי נפרד מקדושת החיים. הסיכון הנובע מהחזקת כלי נשק בידי ידניים שאינם מיומנות ואשר אינן מורשות לכך, הנו מוחשי ולאין ערוך ובנקל עשוי להוביל להתרחשותן של העבירות החמורות ביותר בספר החוקים ובפגיעה החמורה ביותר בגוף האדם. הקלות הבלתי נסבלת בה עשויים מעשי עבירה מסוג זה לפגוע בגוף ונפש מחייבים נקיטת ענישה מוחשית ומרתיעה "למען יראו וייראו". בימים אלו בפרט, בהם הפכה תופעה זו ל"מכת מדינה" של ממש.

6. כבר נפסק לא אחת, כי **"התופעה של החזקת נשק שלא כדין, וכל שכן השימוש בו, מהווים איום על שלום הציבור ותשתית למגוון רחב של עבירות, ומחייבת הרתמות גם של בתי המשפט על ידי ענישה מחמירה ומרתיעה"** [ע"פ 6277/20 קנא דניאל היילי נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, ניתן ביום 24.3.21) על כלל אזכוריו. ר' גם ע"פ 1059/21 פלוני נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, ניתן ביום 29.4.21)].

7. בדומה בע"פ 440619 מדינת ישראל נ. יונס סובח (פורסם בנבו, ניתן ביום 5.11.2019) נפסק, כי

"השימוש בנשק חם ככלי ליישוב סכסוכים הפך לרעה חולה, וכמעשה של יום ביומו גובה חיי אדם ולעיתים אף את חייהם של חפים מפשע אשר כל חטאם היה כי התהלכו באותה עת ברחובה של עיר. בשנים האחרונות אף חלה עליה מתמדת במספר אירועי הירי המדווחים למשטרה (ראו למשל: דו"ח מבקר המדינה התמודדות משטרת ישראל עם החזקת אמצעי לחימה לא חוקיים ואירועי ירי ביישובי החברה הערבית וביישובים מעורבים 28 (2018))."

על רקע המציאות אותה אנו חווים למרבה הצער מדי יום, אנו עדים לקריאה ציבורית נרגשת להגברת האכיפה כלפי עבירות נשק - ולהחמרה במדיניות הענישה הנוהגת.

בית משפט זה לא נותר אדיש למול השימוש הגובר בנשק חם, והדגיש לא אחת את הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה כלפי השימוש בו לשם פתרון סכסוכים. זאת במיוחד כאשר השימוש בו נעשה בסביבת בתי מגורים."

מתחם העונש ההולם

8. יש לקבוע כי למעשי הנאשם קדם תכנון. לצורך החזקת רימון ההלם בביתו ולאחסונו, נדרש הנאשם להשיגו מבעוד מועד.

9. באשר לנסיבות ביצוע העבירות, הרי כי הרשעת הנאשם בעבירת החזקת נשק מיוחסת להחזקת רימון ההלם. בנוסף לכך וכנסיבה לחומרה, מצטרף דבר המצאן של תמונות אשר בהן אוחז הנאשם בחפץ הנחזה להיות כלי נשק. בהעדר הוכחת טיבו של נשק זה הרי כי אין לייחס לנאשם עבירת החזקת ביחס אליו. נסיבות אלו המצטרפות לעצם החזקת רימון ההלם תומכות בחומרת העבירה.

10. בעקבות אירוע העבירה לא התרחש בפועל נזק אולם, פוטנציאל הנזק הגלום בהחזקת רימון ההלם הנו לאין ערוך ועשוי לפגוע בגופו של אדם. יש לזכור, כי הסיכון הכרוך בהחזקת נשק אינו טמון רק בהפעלתו, כי אם

מעצם הימצאו בתנאים לא מתאימים, מעצם העיסוק בו בידי ידיים שאינם מיומנות או סקרניות והעובדה, כי בנקל עשויות להתרחש תאונות הוות אסון מעצם החזקתו שלא כדין.

11. באשר לנזק אשר עלול להיגרם מאחזת הנזק, עוד יש להדגיש, כי מעצם הידיעה בדבר המצאה של תחמושת בידי מי אשר אינם מורשים לכך, נגרם נזק סביבתי רחב, מעצם החיים בצל הפחד והדאגה המתלווה אליו כבת לוויה תמידית בסדר יומו. לא כל שכן, מעצם הסיכונים הכרוכים בהפעלת התחמושת, אשר הפעלתה אינה פוגעת רק במי אשר הנזק מכון סביבו, כי אם בכל הסביבה אשר החרדה מנת חלקה תדיר.

12. המאשימה עותרת למתחם עונש הולם בגין מעשה העבירה הנע בין 9-24 חודשי מאסר בפועל. לעניין מדניות הענישה הנוהגת מפנה המאשימה לפסיקה:

ת"פ 24982-11-20 מדינת ישראל נ. אבראהים (מיום 14.12.20) אשר ניתן בבית משפט זה. באותו עניין בגין עבירת החזקת נשק והחזקת חלק של נשק או תחמושת שלא כדין, בנסיבות של החזקת שני רימוני הולם וכן 91 כדורים מסוג 9 מ"מ, נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 6-24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. הוטלו על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל.

13. המאשימה מפנה להנחיית פרקליט המדינה שהוקנה בעקבות שינוי החקיקה מיום 8.12.21 ולמעשה אחר ביצוע העבירות בעניינו.

14. הסנגור עותר לקביעת רף תחתון למתחם הענישה שתחילתו ב- 6 חודשי מאסר. לעניין זה מפנה הן לתחילתו של המתחם בעניין אברהים הנ"ל אליו מפנה המאשימה. כן מפנה לפסיקה נוספת, מרביתה בעבירות נשיאת נשק אשר המתחמים ביחס אליהן שונים:

ת"פ 39272-02-21 מדינת ישראל נ. בסטוני (מיום 25.10.21) בגין עבירת נשיאה והובלת נשק, בדמות מטען חבלה מאולתר בפחית, אשר התפוצץ מבעוד מועד ובעקבותיו נגרם נזק גופני לנאשם נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 12-36 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (חי') 43957-09-20 מדינת ישראל נ. מוחמד חוסיין (מיום 19.7.21) בגין עבירות נשיאה והובלת נשק מסוג רימון הולם, שיבוש מהלכי משפט, מעשי פיזיות או רשלנות ואיומים בנסיבות בהן הושלך לחצריו של אדם והתפוצץ ונגרם קול נפץ חזק, נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 9-24 חודשי מאסר בפועל, תוך שנקבע כי **"בקביעת מתחם העונש ההולם הנ"ל באה לידי ביטוי בעיקר העובדה שעסקינן בנשק מסוג רימון הולם אשר מסוכנותו פחותה, כאמור, בהרבה מהמסוכנות הגלומה בנשק חם"**.

בנסיבותיו של הנאשם בגיר צעיר כבן 21, אשר עברו ללא רבב ובעניינו הוגש תסקיר חיובי ומטעמי שיקומו הוטלו 9 חודשים לריצוי בעבודות שירות לצד ענישה נלווית.

ת"פ 22765-09-19 מדינת ישראל נ. מחמוד מטרי (מיום 5.12.19) בגין עבירת נשיאה והובלת נשק מסוג רימון יד/הלם, מעשה פזיזות ורשלנות ועבירת איומים בנסיבות בהן הושלך לחצר ביתו של אדם והתפוצץ תוך גרימת קול נפץ חזק נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 9-24 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ 30327-02-21 מדינת ישראל נ. מחאג'נה (מיום 14.9.21) בגין עבירת החזקת נשק מסוג רובה 2, M-16 מחסניות לרובה ו-17 כדורים קליבר, עבירה של סיוע לנשיאה והובלת נשק והפרעה לשוטר במילוי תפקידו נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 12-30 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ 31136-09-19 מדינת ישראל נ. בלאל (מיום 26.5.20) בגין הרשעת הנאשם בעבירות החזקת ונשיאת נשק, כאשר חלקו בפרשה התמצה בהסעת שב"ח שהביא את הנשק בכליו מנקודה אחת לאחרת נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי מאחורי סורג וברח ועד 18 חודשי מאסר.

רע"פ 4332/21 כרם עאסלה נ. מדינת ישראל (מיום 31.12.20) נתקבל ערעורו של אדם אשר נדון ל 15 חודשי מאסר בפועל בגין הרשעה בעבירת החזקת נשק מסוג תת מקלע מאולתר מסוג קרלו ומחסנית אשר הוסלקו בתיק מתחת לסלעים. תחת זאת ומטעמי שיקומו הועמד עונשו על 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. נסיבות אלו אינן מתקיימות בעניינו.

ע"פ 5807/20 מוחמד שיבלי נ. מדינת ישראל (מיום 30.12.20) הנאשם הורשע בעבירת נשיאת נשק מסוג תת מקלע מאולתר נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 20-40 חודשי מאסר בפועל הוטלו על הנאשם 12 חודשי מאסר. ערעור לעליון התקבל בנסיבותיו המיוחדות והיוצאות דופן של הנאשם כאשר נקבע כי **".. לא נפלה שגיאה בקביעותו העקרונית של בית המשפט המחוזי.. יחד עם זאת עניין לנו במקרה חריג שבחריגים"** בשל מצבו הרפואי, נפשי ומשפחתי של הנאשם. נסיבות חריגות אשר אינן מתקיימות בעניינו.

ע"פ 212/21 פלוני נ. מדינת ישראל (מיום 31.5.21) לאור המלצות שירות המבחן הועמד עונשו של המערער על 9 חודשים לריצוי בעבודות שירות, חלף 18 חודשי מאסר בפועל שהוטלו בערכאה קמא. נסיבות אלו אינן מתקיימות בעניינו.

15. לעניין קביעת מתחם העונש ההולם בעבירות נשק, נקבע לא אחת, כי

"מתחם העונש ההולם בעבירות המבוצעות בנשק צריך שיקבע בהתאם לסוג הנשק שבו מדובר. שהרי, סוג הנשק, כמו-גם ההיקף שבו נסחר, הוחזק, הובל וכיוצא באלה, הם נסיבות הקשורות בביצוע העבירה והם שקובעים את פוטנציאל הנזק הכרוך במעשה העבירה. ברי כי סחר בעשרות מטעני חבלה המכילים עשרות קילוגרמים של חומר נפץ אינו שקול מבחינה עונשית-גמולית לסחר ברימון הלם בודד" [ע"פ 1323/13 בך חסן נ. מדינת ישראל (מיום 5.6.13)].

16. לעניין מתחם הענישה בעבירת החזקת נשק מסוג רימון הלאם בודד עייתי גם בתפ (חי') 31218-10-14
מדינת ישראל נ. דיאב אסדי (פורסם בנבו, 11.2.2015) שם הורשע הנאשם בעבירת החזקת רימון הלאם, אשר
התממש הסיכון מעצם החזקתו ובסמוך מאוד להחזקתו הושלך לעבר מרפסת בית, התפוצץ והשמיע קול נפץ
עז. נקבע מתחם עונש הולם הנע בטווח של 8 - 20 חודשי מאסר בפועל.
17. אף בת"פ 11786-06-16 מדינת ישראל נ. רזאק (פורסם בנבו, ניתן ביום 18.6.18) בגין עבירת החזקת
נשק, שני רימוני הלאם, אותם מצא הנאשם יום קודם לכן והחזיקם ברכבו, נקבע מתחם עונש הולם הנע בין
8-20 חודשי מאסר בפועל בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות, העובדה כי המדובר בהחזקת רימוני הלאם
שמקורם במציאה ולא ברכישה והחזקתם לזמן קצר.
18. בעניינו, אמנם לא התרחש הסיכון הנובע מעצם החזקת הרימון. ואולם כאמור המדובר בסיכון הטבוע
בעצם החזקת הרימון. בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות, החזקת רימון בודד, בנסיבות בהן מצולם הנאשם
אוחז בחפץ הנחזה להיות נשק, ובראי מדיניות הענישה הנוהגת, יש להורות לטעמי על מתחם עונש הולם הנע
בין 9-20 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.
- נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות
19. הנאשם בגיר- צעיר בן 20, רווק. בעת ביצוע העבירות היה בן 19. קודם מעצרו סייע לאביו בביצוע
עבודות שיפוצים.
20. הנאשם נטל אחריות בפניי והודה בהזדמנות הראשונה, בכך חסך זמן שיפוטי יקר.
21. הנאשם נעדר עבר פלילי.
22. בעניינו של הנאשם לא הונח אפיק שיקומי בקהילה. הומלץ על שילובו של הנאשם בטיפול תחת ריצוי
מאסר ובאופן אשר יש לטעמו של שירות המבחן להפחית את הסיכון להישנות העבירות בעניינו של הנאשם.
בהעדר תשתית מספקת לסיכויי שיקומו של הנאשם, על אף האמור בתסקירו של שירות המבחן, אין בידי
להורות על סטייה ממתחם העונש ההולם.
23. בשים לב למכלול נסיבות ביצוע העבירה, לצד נסיבותיו האישיות של הנאשם הרי כי מיקומו בחלק
התחתון של מתחם הענישה.
24. הנאשם עצור מיום 26.8.21.

25.

לאור כל האמור הנני גוזרת את דינו של הנאשם כדלקמן:

א. מאסר לתקופה של 9 חודשים החל מיום מעצרו 26.8.21.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים, למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת נשק, חלקי נשק או תחמושת, ויורשע עליה בדין.

ג. קנס בסך 3,000 ₪, או 12 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד לא יאוחר מיום 3.7.22.
ניתן לשלם את הקנס-

* **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".

* **מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה)** - בטלפון *35592 או בטלפון: 073-2055000.

* **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

צו להשמדת הרימון או חילוטו על פי שיקול דעת קצין חילוט.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, י"ב אדר ב' תשפ"ב, 15 מרץ 2022, בהעדר
הצדדים.